

דִּבְרֵי קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

לַעֲשׂוֹת בְּלִי לְהַבִּין – חֻקֹּת

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֵינָה סֵפֶר רָגִיל וּפָשׁוּט,
מִי שְׁחוּשֵׁב כָּךְ בּוֹדָאִי עוֹשֶׂה טָעוּת.

בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה מְסֻתָּת ה', בּוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים,
בְּתוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת שׁוֹכֵן מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים.

חֵלֶק מִמִּצְוֹת הַתּוֹרָה הֶגְיוֹנוֹת וּמוֹבְנוֹת:
הַשְׁבֵּת אֲבִדָּה, כְּבוֹד הוֹרִים וְהָאֶסוּר לְרֵמוֹת.
אֲךֹּ יֵשׁ גַּם מִצְוֹת אוֹתָן אָנוּ לֹא מְבִינִים,
רַק בְּגִלְל שְׁכָף צָוָה הַבוֹרָא, אוֹתָן אָנוּ מְקִימִים.

הַמִּצְוֹת שֶׁהַשֹּׁכֵל אֵינוֹ יָכוֹל לְהַבִּין נִקְרָאוֹת חֻקִּים:

חֻק זֶה דְּבַר שֶׁהַשֹּׁכֵל לְהַסְבִּיר כָּלֵל לֹא יָכוֹל,

חֻק מְקִימִים רַק בְּגִלְל קִבְּלַת עַל.

דִּגְמָא אַחַת לְחֻק מִפְּרָסָם בַּתּוֹרָה,

מוֹפִיעַ בַּפְּרָשָׁה, זֹאת מִצְוֹת פָּרָה אֲדָמָה.

דִּי קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

אַפְלוּ שְׁלֹמָה, הַחֲכָם בְּאָדָם, לֹא הִבִּין אֶת עֲמֻקָּה,

כָּכָל שְׁנִסָּה, הִיא תָּמִיד נִשְׁאַרָה רְחוּקָה.

דְּוָקָא עָלֶיהָ נֶאֱמַר זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה,

מִמָּנָה לּוֹמְדִים כָּלֵל חָשׁוּב וְהוֹרָאָה:

גַּם מָה שֶׁהַשֵּׁכֶל מִבִּין, זֶה לֹא בִּאֲמַת הַכָּל,
הַתּוֹרָה נִמְשָׁלָה בְּעֵינַי חֲכָמִים לַיִם הַגָּדוֹל.

כְּמוֹ שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ עֲמֻק לְתוֹךְ הַמְּצוּלוֹת,
כֵּן גַּם אֶת כָּל סוּדוֹת הַתּוֹרָה אֵי אֶפְשָׁר לְגַלוֹת.

וְלָכֵן בַּמַּעֲמָד הַגָּדוֹל בְּמִתֵּן תּוֹרָה,
צִעֲקֵנוּ כָּלֵנוּ "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע".

בְּזִמָּן לַמּוֹד הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה תָּמִיד נִזְכֹּר כָּלָם,
נְשֹׂאת כָּל הַסְּפֻרוֹת וְהַמְּצוּוֹת נָתַן בּוֹרֵא הָעוֹלָם.